

Flertallets Politik, ſaa har ganſte ſikkert Sygekafſeloven været den, der førſt er bleven nævnt. Det var den ſtore Fiſk i Vaadde, de andre vare mindre betydelige Reſultater, idet ſærligt de to mindre Lønningſlove ikke kunde ſiges for dette Tingſ Flertal at have nogen Betydning. Det undrer mig, at det er dette Reſultat, ſom man er kommen til, der ſkal være ſærligt priſværdigt; thi det er mig ikke muligt at ſe, at man ved at ſaa Sygekafſeloven, ſom den nu kommer til at foreligge, har opnaaet nogen Sejr for dette Ting eller for Flertallet. Hvis jeg ſammenligner den Lov, ſom nu vedtages, med den Lov, ſom Regeringen har forelagt, finder jeg, at den i alt væſentligt er Regeringens Lov, og det vilde da have været ſimplere, at ſtille ſig paa Regeringens Standpunkt og ſige: vi tage Regeringens Lov, ſom den forelaa. Seg kan egentlig ikke ſige, det kan kaldes en Sejr, for det Arbejde, ſom kun enkelte udmærkede Mænd i dette Ting kunne deltage i, naar man indſtrænker ſig til at tage det, Regeringen har forelagt, og med temmelig ſtor Sikkerhed kan gaa ud fra, at Regeringen til Slutningen vil gaa ind paa. Hvis jeg ſammenligner Regeringens Forſlag med det af Landſtinget vedtagne Forſlag, ſom nu ogſaa vi ſkulle til at vedtage, finder jeg, at de Forandringer, der ere gjorte af Landſtinget i Regeringens Forſlag, ere af en ret ubetydelig Karakter. Naar jeg begynder med det førſte Stykke, er det, der er foretaget, nogle Forandringer med Henſyn til Sygekafſernes faglige og ſtedlige Begrænsning, men ſom ikke have været ſtorre, end at fra det Djeblig af, de overhovedet have været nævnte i det Sygekafſeudvalg, hvoraf jeg har haft den Ære at være Medlem i nogle Aar, har Højre og Venſtre kunnet ſlutte ſig om den, ja den højtærede Indenrigsminiſter har ved Konference med Udvalget tiltraadt dem. Seg kan ikke anſe det, ſom den højtærede Miniſter har tiltraadt, ſaa snart man gjorde ham opmærksom derpaa, ſom nogen egentlig Indrømmelse fra Landſtingets Side, naar Forſlaget kommer tilbage. — Et enkelt Punkt ſkal jeg nævne, fordi det har ſpillet nogen Rolle, og det er Spørgſmaalet om Fabriksygekafſer. Der havde vi ſtillet os ſaaledes i Folketinget, at der fra Mindretallets Side, det radikale Mindretals, var ſtillet Forſlag til anden

Behandling. Dette Forſlag blev udstemt, idet nemlig Højre heri Tinget og den moderate Gruppe enedes om et andet Forſlag; men ogſaa dette Forſlag har været Landſtinget alt for uantageligt. Det er ſtemt ud, og i Stedet for er der nu ſat en ny Paragraf, ſom er den nuværende § 5, hvori der er beſtemt, at ſaadanne Fabriksygekafſer, ſom nu eksistere, kunne modtage Tilſtud, men tilkommende kunne ikke modtage et ſaadant. Landſtinget anſes herved i Folketingets Erklæring for at have løſt Spørgſmaalet. Det hørte jeg ogſaa nu, den ærede Ordfører ſige, at det var den Maade, hvorpaa Landſtinget havde løſt Spørgſmaalet. Det forekommer mig, at det er Udtryk, der ikke kunne bruges over for denne Afgørelſe. Sagen er den, at naar man overhovedet gif ind paa at give Fabriksygekafſerne Tilſtud, maatte man ſtille ſig ſaaledes, at man ſikrede Arbejderne Indflydelse paa diſſe Sygekafſers Beſtyrelſe. Man gif desuden ud fra, at der kunde tænkes Tilfælde, hvor der oprettedes Fabriksygekafſer, og hvor det var urimeligt, at diſſe ikke fik Tilſtud. Det vilde være Tilfældet i ſvagt beboede Egne, hvor man vilde oprette en Fabriksygekafſe, og hvor der ikke var Mulighed for Beboerne at komme ind i en anden Sygekafſe. Nu har man indrettet det ſaaledes, at kun de Fabriksygekafſer, der eksistere, kunne modtage Tilſtud, og derved er man kommen til det ret urimelige Forhold, at hvis der nu f. Eks. i Sylland oprettes en Fabrik i en ſvagt befolket Egn, og Arbejderne alſaa der ſlutte ſig til denne Sygekafſe, fordi der ingen anden er, vil denne Sygekafſe intet Tilſtud faa, medens der maatte et Par Mil derfra i en By eller et Sogn vil være en Fabriksygekafſe, ſom faar Tilſtud. Det forekommer mig at være en Anomali. Seg kan ikke ſe, man har løſt Spørgſmaalet, man er kun gaaet uden om det; man har ikke villet modtage den Løsning, ſom dog var god, og ſom gif ud paa, at Generalforsamlingen ſkulde være den højeſte Myndighed i diſſe Sygekafſer. Dette af Højre her i Tinget tiltraadte Forſlag har Landſtinget ſtemt ud. Det var Lovforſlagets førſte Stykke. I det andet Stykke ſer jeg heller ikke, at der er gjort Forandringer fra Landſtingets Side, ſom kunne kaldes imødekommende over for dette Ting. Det eneſte